

KHUTBA

Fredag 17.02.12

Norsk

Gode intensjoner

En muslim tror på viktigheten med intensjon og konsekvensene angående ens gjerninger, både i denne verden og den neste. På grunn av det styrkes eller svekkes gjerningen. Det kommer an på intensjonen om gjerningen er gyldig eller ugyldig. Muslimenes tro angående nødvendigheten av intensjon for hver gjerning, og plikten for å gjøre intensjonen riktig, bygger først og fremst på Allahs ord: ***De ble kun pålagt å tjene Allah alene (ikke tillegge Ham partnere)...*** (98:5)

Denne troen er også basert på ordene til Allahs sendebud (saws): **«Alle handlinger er sannelig drevet av intensjon og alle får etter ens intensjon.»**

Allahs sendebud (saws) sa også: **«Allah ser ikke på ens utseende eller velstand, Han ser bare på ens hjerter og handlinger.»** (Bukhari og Muslim)

Å se på hjertene vil si å se på intensjonen, for det er intensjonen som driver og motiverer gjerningen. Allahs sendebud (saws) sa også: **«Den som oppriktig vurderte å gjøre en god gjerning, men gjorde den ikke, vil få en god gjerning bokført.»** (Muslim)

Hvis man bare tenker på en god gjerning, er i seg selv en god gjerning, som man får belønning for. Allahs sendebud (saws) sa: **«Det er fire typer mennesker: Den ene er en mann som Allah har gitt kunnskap og velstand. Han bruker velstanden basert på sin kunnskap. En annen person sier: 'Hvis Allah hadde gitt meg det samme som Han ga ham, ville jeg ha handlet på samme måte.' Belønningen vil ha vært den samme for dem begge. En tredje person, er en som Allah gir velstand, men Han gir ham ikke kunnskap. Han brukte derfor pengene sine som han ønsket. En annen mann sier: 'Hvis Allah hadde gitt meg det samme som Han ga ham, ville jeg ha handlet på samme måte.' Disse to vil ha samme byrde over dem.»** (Ibn Majah)

Den med gudfryktig intensjon blir belønnet for en god gjerning, og den med ond intensjon vil bære dens byrde, på samme måte som den som utførte en ugudelig handling. Dette er bare på grunn av intensjon. Allahs sendebud (saws) sa fra slaget ved Tabuk: **«Det er mennesker som dere ikke reiser noen steder med, ikke bruker noe på, eller drar gjennom noen dal uten at de er med deres, mens de er igjen i Medina.»** Folket spurte: **«Hvordan går det an?»** Han svarte: **«De har blitt holdt tilbake på grunn av noe, men de er med oss på grunn av den gode intensjonen.»** (Bukhari)

God intensjon er det som gir ikke-stridende like mye belønning som de stridende. Det er det som gjør at ikke-*mujahid* får samme belønning som en *mujahid*. Allahs sendebud (saws) har også sagt: **«Hvis to muslimer møter hverandre med sine sverd, så vil både drapsmannen og den drepte være i Helvetesilden.»** Noen spurte: **«Allahs sendebud, det er saken med drapsmannen, men hvorfor er det slik med den drepte?»** Han svarte: **«Fordi han ønsket å drepe sin ledsager.»** (Bukhari og Muslim)

Ugudelig intensjon og onde lyster har gjort at begge de stridende fortjener Helvetesilden. Om den drepte personen ikke hadde noen onde intensjoner, ville han vært en av Paradisets beboere.

I en annen hadith sa Allahs sendebud (saws): **«Den som gifter seg på grunn av en medgift, som han ikke har tenkt å betale, er faktisk en utuktig person. Og en som tar et lån, som han ikke har tenkt å betale tilbake, er faktisk en tyv.»** (Ahmad)

En ond intensjon kan derfor forandre en lovlig handling til en forbudt en. Den kan også forandre en ufarlig handling til en skadelig.

Alt ovenfor understreker hva en muslim tror om alvorret og betydningen med intensjon. Derfor baserer man alle sine handlinger fra en gudfryktig intensjon, og man gjør sitt beste for å ikke utføre en handling uten en intensjon, eller med en uren intensjon. Intensjonen er handlingens sjel og verdi. Handlingen er ekte hvis intensjonen er ekte, og hvis handlingen er ondskapsfull, er også intensjonen ondskapsfull. Den som utfører handlinger uten intensjon, gjør det for å vise seg.

En muslim tror også at intensjon er en viktig del av handlinger og en betingelse for handlingenes gyldighet. Man tror også at intensjonen ikke bare er noe som tungen sier: «Allah, jeg skal gjøre det og det...» og det er heller ikke bare en tanke. Det er det som driver hjertene mot handlinger som er i samsvar med et sunt formål, og viljen som får personer til å utføre handlinger for Allahs skyld og å fullføre Hans påbud.

En muslim tror derfor også at en lovlig handling kan bli en lydighetshandling, som er verdt belønning og erstatning. En lydighetshandling uten gudfryktighet, blir en ulydighetshandling verdt straff og byrder. Man tror heller ikke at en ulydighetshandling kan forandres til en lydighetshandling bare på grunn av god intensjon.

Den som for eksempel baksnakker en person, bare for å få en annen person til å føle seg bedre, har vært ulydig mot Allah og syndet. En «gode intensjon» vil ikke gagne en i det hele tatt foran Allah. På samme måte den som bygger en moske med penger fra ulovlige kilder, vil ikke bli belønnet. En som går til sang og danse fester, eller kjøper lodd for å støtte gode saker, eller for jihad, er en synder og vil bære byrden av synden sin, istedenfor å bli belønnet for det en har gjort. Noen som bygger en kuppel over graven til en gudfryktig person, slakter et dyr eller sverger på hans vegne, for å vise kjærlighet for den gudfryktige personen, er ulydig mot Allah og fortjener en synd nedskrevet. Dette gjøres selv om en hadde en gudfryktig intensjon. En handling forandres ikke av en gudfryktig intensjon til en lydighetshandling, så fremt det var tillatt i *sharia*. For en forbudt handling, så blir den ikke under noen omstendigheter en lydighetshandling.